

LA RESPOSTA DE FEMINISTES DE CATALUNYA I WOMEN'S DECLARATION INTERNATIONAL - ESPANYA DAVANT DEL FUTUR AVANTPROJECTE DE LA LLEI TRANS CATALANA

1. El context: d'on surt tot això?

El Govern català ha obert consulta pública prèvia per a l'elaboració d'un "Avantprojecte de llei integral de reconeixement del dret a la identitat i expressió de gènere", per al qual ha publicat una memòria preliminar on s'hi constaten nombroses inconcrecions, quan no contradiccions, respecte del contingut de la futura proposta normativa.

En la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei integral de reconeixement del dret a la identitat i expressió de gènere aprovada per acord del Govern Català el 14 de desembre de 2021 es fa referència a la [Resolució 2048 \(2015\)](#) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. Però oculten de manera conscient que aquesta resolució no és vinculant, ni esmenta el veritable origen de la confusió deliberada entre orientació sexual i "identitat de gènere", que no és un altre que els anomenats Principis de Yogyakarta (PY), elaborats en 2006. Aquests principis no són un instrument jurídic vàlid reconegut pels estats, ni tenen cap força vinculant, sinó que són un document signat per un grup de persones que van intervenir a títol individual, que ha estat rebutjat per Nacions Unides quan s'ha intentat presentar per a la seva aprovació.

No obstant això, malgrat no estar citats expressament i de no ser cap document oficial, el plantejament de l'Avantprojecte que el Govern fa en la memòria preliminar beu directament d'aquests principis privats, encara que no siguin nomenats en cap moment.

S'hi pot apreciar en els usos realitzats pel Govern de l'acrònim LGTBI i de l'expressió "identitat i expressió de gènere".

En els PY es va encunyar per primera vegada la unió artificial de dos conceptes antitètics com són "orientació sexual" i "identitat de gènere", nocions que són totalment incompatibles entre si atès que "l'orientació sexual" (hetero-, homo- o bisexual) es defineix sobre la base de la materialitat dels cossos sexuats de la nostra espècie, mentre que la "identitat de gènere" es refereix a sentiments o creences personals impossibles de comprovar, que contradiuen precisament la realitat sexuada dels éssers humans.

Aquests conceptes estan definits en els PY de la següent manera:

[1] S'entén per orientació sexual la capacitat de cada persona de sentir una profunda atracció emocional, afectiva i sexual per persones d'un sexe diferent o d'un mateix sexe o de més d'un sexe, així com a la capacitat de tenir relacions íntimes i sexuals amb aquestes persones.

[2] S'entén per identitat de gènere l'experiència individual, interna, profundament sentida del gènere de cada persona, que podria correspondre o no amb el sexe assignat al moment del naixement, incloent el sentit personal del cos (que, si tingués la llibertat per a triar-lo, podria involucrar la modificació de l'aparença o la funció corporal a través de mitjans mèdics, quirúrgics o

d'una altra índole) i altres expressions de gènere, incloent el vestit, la manera de parlar i els amaneraments.

Com s'aprecia, per a aquesta ideologia el sexe s'“assigna” en néixer, descripció que és totalment errònia, ja que el sexe és observable fins i tot des d'abans del naixement a través de procediments com a ecografies o proves genètiques com l'amniocentesi. No obstant això, els PY van ser desenvolupats entorn d'una concepció acientífica de la naturalesa humana, en la qual s'obvia qualsevol referència a la naturalesa sexuada dels nostres cossos, cosa que produeix la paradoxa d'acabar negant en la pràctica el propi concepte de preferència o “orientació sexual”, al qual suposadament pretén protegir.

Els PY es van ampliar en 2017: van passar a denominar-se PY+10. És en aquesta modificació posterior on es fixa l'expressió ampliada “*orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere i característiques sexuals*”.

És molt rellevant tenir en compte que un dels signants originals dels PY, el Dr. Robert Wintemute, professor en Dret de Drets Humans de la Universitat King's College de Londres i especialista en Dret antidiscriminatori en relació amb l'orientació sexual de les persones homosexuals, s'ha retractat del seu suport original a aquests Principis, reconeixent el seu caràcter de text privat, mancat de vinculació jurídica.

La posició crítica de Wintemute es basa en el fet que s'ha adonat que la “autodeterminació del gènere” afecta decisivament els drets de les dones i dels menors i vulnera els DDHH, perquè el reconeixement de drets per a un col·lectiu no pot perjudicar els drets ja reconeguts d'un altre grup humà.

Un altre dels problemes conceptuals centrals dels PY és que no ofereix cap definició de què és aquest “gènere” que sembla sentir-se com una identitat “*individual*”, ni explica el motiu pel qual aquesta percepció personal i íntima (similar a una creença religiosa), hagi de ser imposada a terceres persones. Aquesta imposició al nostre país seria una clara vulneració de la llibertat ideològica que la Constitució Espanyola garanteix a tota la ciutadania.

En els PY no s'aclareix quina relació guarda la percepció interna al·legada amb “*el vestit, la manera de parlar i els amaneraments*” (que formen part, segons la seva visió, de les “*expressions de gènere*”, d'acord amb la definició vista més amunt).

2. Instauració d'un nou dret fictici: “l'autodeterminació de gènere”

L'objectiu que es pretén aconseguir (pàgina 3 de la memòria) és instaurar un nou dret, “autodeterminació de gènere”, sense que tampoc s'hagi proporcionat una definició del que el Govern considera “gènere”. Des del punt de vista de la teoria feminista el gènere és una construcció social i no un sentiment ni una identitat.

Aquest concepte de “gènere” ha estat ja recollit en els Tractats i Convenis internacionals degudament ratificats per l'Estat Espanyol, com el Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica (Istanbul l'11 de maig de 2011 i l'Instrument de ratificació del qual per l'Estat espanyol va ser [publicat en el BOE el 6/06/2014](#)):

Article 3 Conveni Istanbul

Definicions

A l'efecte del present Conveni:

c) Per «gènere» s'entendran els papers, comportaments, activitats i atribucions socialment construïts que una societat concreta considera propis de dones o d'homes;

Efectivament, hi ha una inexistència de definicions en la memòria, especialment del concepte d'“identitat i expressió de gènere”, objecte clau de la llei integral que es proposa.

D'altra banda, la proposta del Govern implica la “autodeterminació del gènere”, és a dir, alterar les dades personals sense que sigui necessari res més que la voluntat de la persona interessada. ¿Com es pretén distingir qui hagi realitzat una modificació d'aquestes dades de qui sí que manté la informació natal? Això suposa clarament que se seguirà sense conèixer la quantitat de persones afectades per la normativa.

La proposta del Govern significa en la pràctica la creació d'un nou dret en el nostre ordenament jurídic, pel qual sigui possible modificar a voluntat la marca legal del sexe per mitjà d'una mera declaració personal.

El sexe de les persones és una dada d'extraordinària importància en la normativa d'igualtat o contra la violència masclista contra la dona, com són a Espanya la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes o la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere i a Catalunya la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes i la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, respectivament.

Article 1. Objecte de la L.O. 1/2004

1. La present Llei té per objecte actuar contra la violència que, com a manifestació de la discriminació, la situació de desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones, s'exerceix sobre aquestes per part dels qui siguin o hagin estat els seus cònjuges o dels qui estiguin o hagin estat lligats a elles per relacions similars d'afectivitat, fins i tot sense convivència.

En el cas concret de la Llei catalana contra la violència masclista, a Catalunya ja s'ha intentat incloure homes en la categoria legal de dona, per la modificació realitzada a la Llei 17/2020, de 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, en els següents termes:

Article 1. Modificació de l'article 2 de la Llei 5/2008.

Es modifica l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, que queda redactat de la següent manera:

«2. Les referències a les dones incloses en la present llei s'entén que inclouen a les nenes i les adolescents, i, per tant, també a les dones, nenes i adolescents transgènere.»

Aquesta modificació va provocar un recurs d'inconstitucionalitat del Partit Popular davant el Tribunal Constitucional per desvirtuar per complet l'esperit de la llei.

3. Trans*: un paraigua on tot hi cap i que provoca inseguretats jurídiques

Es proporciona únicament una definició de trans* (amb asterisc en l'original; pàgina 2 del pdf) com a "terme paraigua que engloba totes les identitats i expressions de gènere, incloent així a les persones transsexuals, transgènere, cross-dressers, etc.". Aquesta última expressió, "cross-dressers", es refereix a les persones amb conducta de "travestisme", referides col·loquialment com a "travestits". Suposa elevar a la categoria d'"identitat" el que pot tractar-se d'alguna mena de fetitxe o simplement una mera *performace* o disfressa, amb totes les conseqüències legals que per a la societat catalana podria suposar.

En concret, segons consta en la pàgina 5 del pdf facilitat, s'especifica que s'inclouran "els mecanismes de reparació històrica necessaris, especialment de les dones trans*"; és a dir, qualsevol home, incloent-hi aquells amb conducta de "travestisme" (però també sense ella), mitjançant la seva "autodeterminació de gènere", podrien sol·licitar per a ells mateixos les proteccions legals de l'ordenament jurídic espanyol dissenyades [per i per al sexe femení](#), cosa que atempta contra tota la legislació i polítiques en matèria d'igualtat entre homes i dones (Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes) i contra l'anomenada llei contra la violència de gènere (Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista).

En la memòria s'afirma que es desconeix "el nombre i la proporció de persones que conformen aquest col·lectiu" i, no obstant això, al mateix temps s'afirma igualment tenir informació sobre que aquest "col·lectiu arrossega un llarg historial d'exclusions, discriminacions i violència". Com és possible mantenir totes dues afirmacions de manera simultània? Com es pot afirmar que no es tracta de casos aïllats, que no requereixin una normativa específica, sinó que puguin recollir-se dins de proposades antidiscriminació de caràcter més general?

4. Despatologització

Una altra de les inconsistències del text es troba en l'esment a la "visió patologitzant de les identitats trans*" (pàgina 2 del pdf).

D'una banda, es contradiu la definició proposada de "trans*" en fer referència posteriorment a la "transsexualitat" de manera específica, alhora que s'informa incorrectament de la seva eliminació de la Classificació Internacional de Malalties de l'OMS. La situació real és que la "transsexualitat" era una subcategoria de la categoria general "Trastorn d'identitat de gènere" en la CIE de l'OMS, la qual va passar a ser denominada "Disfòria de gènere" i posteriorment, després de la seva última redenominació, "Discordança de gènere" ja en l'última edició de la CIE. És a dir, la "discordança de gènere" continua sent un diagnòstic catalogat dins de la CIE, la qual cosa permet que tant les assegurances privades com els sistemes públics d'atenció sanitària cobreixin determinats tractaments i cirurgies, tal com pretén fer la mateixa Generalitat segons indica en la memòria facilitada (pàgina 4 del pdf). Així la pretesa "despatologització" és un terme buit que només amaga una indústria farmacèutica i quirúrgica milionària.

A més, és rellevant indicar que l'entrada de la "discordança de gènere" en la CIE aclareix expressament que exclou els "trastorns per parafília" (patrons persistents i intensos d'excitació sexual atípica), els quals continuen constant en l'apartat "06-Trastorns mentals, del comportament i del neurodesenvolupament" i que inclouen expressament les "parafilies".

En realitat, la visió patologitzant és la de la Generalitat, que pretén permetre tractaments invasius farmacològics i quirúrgics que converteixen en pacients per a tota la vida a les persones que manifesten una conducta que no segueix els mandats de gènere estereotipats per a dones i homes, la qual cosa és especialment greu en l'àmbit de la infància.

5. Teràpies de conversió

A la pàgina 4 del pdf s'esmenta *"La prohibició de pràctiques com les teràpies d'aversion o de conversió, que tenen com a objectiu modificar la identitat o expressió de gènere de les persones trans*"*.

Aquesta redacció criminalitza qualsevol suport terapèutic que no sigui la teràpia afirmativa en les persones amb disforia puguin sol·licitar o necessitar, i dona carta de naturalesa a la *"identitat o expressió de gènere"*, conceptes no definits en la memòria, la qual cosa demostra una creença en les *"identitats en els cossos equivocats"*, molt similar a una creença religiosa.

És a dir, el Govern pretén consagrar en l'ordenament jurídic català la idea anticientífica de l'existència d'*"ànimes sexuades en cossos equivocats"*, i prohibir per llei tot enfocament que no sigui afirmatiu de les *"identitats sentides"*.

Aquest posicionament dogmàtic del Govern és inconstitucional per atemptar contra la llibertat ideològica de la ciutadania i la aconfessionalitat de l'Estat:

Article 16 Constitució Espanyola

- 1. Es garanteix la llibertat ideològica, religiosa i de culte dels individus i les comunitats sense més limitació, en les seves manifestacions, que la necessària per al manteniment de l'ordre públic protegit per la llei.*
- 2. Ningú podrà ser obligat a declarar sobre la seva ideologia, religió o creences.*
- 3. Cap confessió tindrà caràcter estatal. Els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantindran les conseqüents relacions de cooperació amb l'Església Catòlica i les altres confessions.*

Dret que també està reconegut i garantit pel article 4.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

Article 4. Drets i principis rectoris

- 1. Els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici dels llibertats i els drets que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixen i garanteixen els drets i els llibertats fonamentals.*

Reclamar que les creences d'una petita part de la ciutadania siguin elevades a veritats constatem que és convertirà en càstig sever a qui no combregui amb la seva creença.

No podem oblidar que paral·lelament a la memòria de l'avantprojecte s'ha presentat al Parlament una proposició de modificacions de la llei 11/2014 per la qual qualsevol opinió que posi en dubte aquestes creences sigui catalogada com infracció, tot aplicant-hi sancions molt dures que poden

anar fins als 500.000€; amb obligació de reparar la víctima; on la prescripció de la suposada infracció és duplica i va fins els 4 anys pel a les infraccions catalogades de molt greus; s'afegeixen mesures substitutòries i alternatives de resolució de conflictes que són actes qualificables d'adoctrinament (i reeducació); permeten que la víctima opini en el procediment sancionador; i el que és més preocupant i colpidor és que qualsevol teràpia enfocada a trobar la causa del malestar de la persona serà qualificada de molt greu i sancionada encara que aquesta hagi donat el seu consentiment.

Una llei ordinària, i menys una llei autonòmica, no pot conculcar del principi de jerarquia normativa garantit per la nostra Constitució (art. 9.3 CE), per la qual cosa el futur text de l'Avantprojecte que en el seu cas s'aprovassi afegeix una altra causa d'inconstitucionalitat.

Article 9.3 CE

3. La Constitució garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

L'absència total de definicions en la memòria preliminar dificulta la comprensió dels canvis normatius proposats i l'abast real de les mesures que es pretenen implementar, un autèntic canvi de paradigma del conjunt de l'ordenament jurídic català, en transformar el significat de "sexe" com a categoria legal, per a desvincular-lo completa i absolutament de la categoria biològica sexe i associar-ho amb el "gènere o sexe sentit".

6. Les conseqüències per als drets de les dones i les nenes

Les feministes denunciem que la legislació que pretenen aprovar es desprenen una multiplicitat de conseqüències de la inclusió d'homes en la categoria legal dona, totes elles negatives per a les dones:

- Impossibilitat de recollir dades desagregades per sexe com a eina d'anàlisi de la situació de les dones espanyoles en els àmbits d'actuació de cada norma; base fonamental per al disseny i implementació de polítiques d'igualtat i contra la violència masclista, entre altres,
- Invisibilització de la violència masclista en passar a explicar-se com a comesos per dones els delictes duts a terme per homes:
 - increment en les xifres de "dones violentes", incloent-hi condemnes per delictes sexuals i violents contra dones.
 - desaparició tant de víctima com de victimari dels comptadors de violència de gènere, per constar a efectes legals que el perpetrador és "una dona".
- Internació de delinqüents homes en presons femenines, amb el consegüent risc per a la seguretat i integritat física de les dones preses.
- Desaparició de l'esport femení en convertir-se en mixt, fet que minva les oportunitats de les atletes femenines i incrementa la possibilitat i severitat de lesions, especialment en esports d'impacte.
- Manipulació de les xifres en relació a la bretxa salarial, estadístiques de desocupació, nivell educatiu, etc. dels diferents sexes.

- Pèrdua d'oportunitats en les quotes reservades per llei a les dones, en virtut de la nostra menor representació en determinats àmbits de la societat, per l'ocupació d'aquests llocs per homes que hagin realitzat modificació registral del seu sexe.
- Accés d'homes a espais prèviament segregats per sexe, com a banys, canviadors, vestuaris... amb el consegüent risc de sofrir agressions, a més de la vulneració del dret a la intimitat.
- La investigació i els tractaments científics i mèdics que té causes, resultats i característiques diferenciades en funció de la realitat biològica que és el sexe entre homes i dones.
- etc.

Lamentablement, fins i tot abans de l'aprovació de la norma, aquestes conseqüències ja s'estan veient arran de l'aplicació de la *Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista* que permet incloure homes autopercebuts com a dones entre les víctimes de violència de gènere.

També les dones preses en presons catalanes estan ara més exposades. L'aplicació de la *Instrucció 1/2019, per garantir els drets i la no-discriminació de les persones transgènere i intersexuals als centres penitenciaris de Catalunya* ha permès que, [segons xifres oficials](#), 11 presos homes autopercebuts dones hagin ingressat en mòduls femenins.

7. Les conseqüències per als drets de la infància

La mateixa memòria parla de *"definir normativament els serveis i recursos necessaris per a donar cobertura a les necessitats de les persones trans* en àmbits com [...] l'educació infantil, primària, secundària, professional i universitària, els centres educatius de menors i majors d'edat"*.

Segons aquesta redacció de la memòria, l'avantprojecte de llei entraria en col·lisió amb la *Llei 19/2020 d'Igualtat de Tracte i No Discriminació*. Aquesta disposa en l'art. 10.2, que entre les obligacions del departament d'educació consten les següents:

2. El departament competent en matèria educativa ha de garantir el dret a una escola inclusiva, que eviti la segregació escolar, i de qualitat, independentment dels capacitats o els limitacions, de l'origen, el gènere, l'orientació sexual o els circumstàncies personals i econòmiques. Així mateix, ha de garantir l'accés al sistema educatiu i la permanència en el sistema en condicions d'igualtat, amb independència de la titularitat dels centres, i, a aquest efecte, ha de:

d) Fomentar la coeducació com a sistema educatiu per a capgirar els comportaments que perpetuen el patriarcat en l'ensenyament, i fer-ho amb la cooperació entre professorat, famílies i alumnat amb l'objectiu de crear espais realment igualitaris.

És impossible que la coeducació, que pretén lluitar contra els estereotips de gènere que divideixen a nens i nenes per jocs, per roba, per ocupació d'espais, per colors, que porta anys implementant una educació per la igualtat i lliure de tòpics sexistes pugui ser compatible amb la teoria de les "identitats de gènere", que converteix clixés i estereotips culturals en identitat.

Com bé ha posat en relleu reiteradament la recerca i la denúncia de Feministes de Catalunya (i també el recent congrés de la plataforma DoFemCo amb testimoniatges de molts països), l'impacte de la ideologia de la identitat de gènere en l'educació està tenint efectes nefastos, multiplicant

exponencialment les sol·licituds de transició social i mèdica i quirúrgica. Els centres educatius s'han convertit en espais de reclutament transgenerista, atorgant al mateix professorat el paper de policies del gènere els quals poden induir a noies i nois a dubtar de la seva identitat segons les seves preferències, tot basant-se en rancis estereotips sexistes i en continguts totalment contraris a la biologia, que dissocien el cos sexuat de la identitat sexual, i que s'imparteixen a tota mena d'alumnat des de l'etapa infantil, per mitjà de tallers i materials tendenciosos.

Altres testimoniatges han evidenciat els efectes devastadors de la ideologia generista en la salut física i mental de la població infantil i juvenil i en les seves famílies. Com soccaven les relacions de les famílies amb les seves filles i fills per a lliurar-los a la dependència de grans corporacions mèdiques i farmacèutiques. I tot això amb el suport de lleis, governs i institucions i presentat pels mitjans de comunicació mitjançant personatges i narratives que, de manera manipuladora, desperten simpatia i emotivitat en gran part de l'audiència que desconeix la problemàtica real que suposa.

CONCLUSIÓ

Per tot el que s'exposa amb detall en el document presentat per Feministes de Catalunya i Women's Declaration International, exigim que desisteixin de manera immediata en la proposta d'aquest Avantprojecte de Llei per les següents raons: no parteix d'un problema social, sinó que agreuja els existents, es basa en creences, és contrari al coneixement científic i professional, crea inseguretat jurídica per a dones, menors, i persones homosexuals, conculca drets democràtics constitucionals i converteix en lletra morta inaplicable les polítiques d'igualtat. En resum, la memòria preliminar d'aquest APL és contrària a l'agenda feminista, a la ciència i al Dret i no té cabuda en l'ordenament jurídic d'un Estat de dret.